

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket
és nyilt-téri közleményeket a kiadó-
hivatal jutányos ár mellett közöl.

Vasutunk.

Községünk falai mellett elvonuló vasut nem csak azért érdemli meg érdeklődésünket, mert leghatalmasabb eszköze közlekedésünknek, de érdekel bennünket főképp azért, mert pénzünk fekszik benne. Százezer forinttal járultunk ennek létesítéséhez. Oly összeg, mely megérdemli, hogy mikénti gyümölcsösztetése ébren tartsa érdeklődésünket.

E hó 15-én tartotta a vasuti végrehajtó-bizottság ülését Szentesen. Szó volt a többi közt az osztalékról, a nyári menetrend változásról — miről lapunk mult számában már megemlékeztünk, — ez ügy mozgatására a végrehajtó bizottság az elnökséget küldte ki Dr. Csató Zsigmond főispán s Dr. Cicatricis Lajos alispán urak személyében, kikhez a szentes-városi küldöttség is hason czélből csatlakozik.

A szőnyegen forgott tárgyak ezuttal nem annyira vonják magukra figyelmünket, mint a vasuti érdekeltség egyesülési kérdése, mi pedig nem volt a végrehajtó bizottsági ülés tárgysorozatán, mint inkább magánbeszélgetés tárgyát képezte.

Az időben, midőn vasutunk elkészült, de különösen 1894—5 évben, azon eszme tartotta magát nálunk felszinen, hogy mi — mint Szentes—H.-M.-Vásárhelyi vasuti érdekeltség egyesüljünk a Tenyő—Sz.-Mártoni érdekeltséggel. E kis értekezés — bár a kormány is sarkalta s a forgalomnak más irányba való terelésével preszionálta a tenyői érdekeltséget — eredménytelen maradt, mert azon érdekeltség hangadója: Harkányi báró, a ki egyezés utjába vetett akadályokkal meggátolt minden egyezkedést.

Felhagytunk tehát a további kísérletezéssel.

Most ujra felkerül az egyesülés ügye. Csakhogy nem mi vetjük fel a kérdést, hanem a felső érdekeltség. Vagyis Harkányiék sarkalják s részük-ről nincs akadály arra, hogy akár ma-holnap vigyük keresztül az egyesülést.

Honnét e változás? Mi az oka, hogy ily hirtelen megtört Harkányiék macacssága? A kérdésre nem nehéz a feleletet megadni.

A mint az idő kiereszt, megkezdik a H.-M.-Vásárhely—Makó.-N.-Szt.-Miklósi vasutvonal építését.

N.-Szt.-Miklóstól Temesvárig van szárnyvonal, ebbe lesz belekötve az ujonan építendő vonalszakasz, tehát szép hosszú vonal lesz ez Szolnoktól Temesvárig.

Aztán nem szabad figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a szentesi Tiszán vasuti hid épül, mely aztán bennünket Félegyházával, illetve a Budapest—Szegedi fővonallal köt össze.

E két nagy momentum nem kerülte ki Harkányiék figyelmét sem, s ez az, a mi miatt offerálják az egyesülést, ugy okoskodván, hogy ha sikerül velünk az egyesülés, még mielőtt a n.-szentmiklósi vonal s a szentesi hid elkészül, akkor mi, t. i. a Szentes—Hmvásárhelyi érdekeltség, általuk — mint szélesebb kiterjedésű érdekeltség által, mintegy abszorbeálva lévén — az új vonal érdekeltségéveli egyesülés kidolgozásában s keresztül vitelében a tónadás csak Harkányiéké lesz.

Azonban ha náluk, mint erős érdekeltségnél, ott honol a magyar kir. ész és tapintat, meg van az náluk is. Hat-hét év előtt ők voltak felül, a mai konstellációk közepette pedig mi kerekedtünk felül.

Tudjuk jól, hogy ha elkészül az új vonalszakasz s megnyílik az út Szolnoktól Temesvárig, az összes érdekeltségeknek P.-Tenyőtől Temesvárig egyesülniök kell, ezt vonja maga után a közös érdek.

A mi — Szentes—H.-M.-Vásárhelyi — érdekeltségünk nem perhorreszkálja az egyesülést, de ezuttal a tenyői érdekeltséggel az egyesülést illetőleg már csak azért sem állhat szóba, hogy majdan, midőn felszínre kerül az összes érdekeltségek egyesülési kérdése, e nagy és fontos momen-

tumnál külön képviseltesse magát, vagyis meg legyen függetlensége, s önállósága.

Kertészkedjünk.

Az emberiség folytonos szaporodása folytán mindinkább kisebb terület jut egy embernek, minek folytán tisztán gazdasági növények termeléséből mind nehezebb lesz a megélhetés. Ebből a nyomós okokból kifolyólag, lassanként át kell térnünk a belterjesebb gazdálkodásra, részint pedig a kertészkedésre.

Haszonnal két irányban kertészkedhetünk mi, u. m. a konyha és gyümölcs-kertészettel.

A konyha-kertészet terén — bár egyes vidéken, ahol felfogták a konyhakerti növények termelésének nagy jelentőségét, igen szép a haladás — még pedig hátul állunk, pedig a laikus ember hiedelme szerint már tultermelés van, holott, egy-két növény kivételével, a belfogyasztást is alig tudjuk fedezni. Pedig különösen egyes növények nagyban való termelése hogy mily tekintélyes összeget hoz, bizonyítja, hogy Kecskemét dinnyéből, Körös ugorkából, Ujvidék saláta, bab, borsóból, Makó hagyma és zöldségből, Szeged paprikából évenként igen nagy összeget vesz be, hogy egyik-másik városnak majdnem főjövedelmét képezi. Bár ezen zöldség-félékből a termelési idényben naponként 10—15, sőt 20—30 vagonnal is van a piacon, még sem történik meg, hogy a terményt ne lehetne értékesíteni, legfeljebb az ára száll lejjebb, de még mindig elég haszonnal lehet az árun tudadni.

Egyes növényekből pedig, sajnos, még mindig külszörzökből fedezzük szükségleteinket; ilyen pl. a torma. Pedig itt az Alföldön, a jóminőségű barnás homokban, kitűnően megteremne és igen jó jövedelmi forrásra tehetnének szert annak telepítésével.

A konyhakerti növények magvainak termelésével sem foglalkozunk oly mértékben, mint annak nagyfotossága azt megérdemlené s így a különböző magvakért is igen számottevő összeggel adózunk a külföldnek, amely összeg egy kis jóakarát és élelmesség mellett a mi zsebünkben maradhatna s kikerülnénk, hogy keserves verejtékkel szerzett pénzünkért régi, esetleg rossz fajta magvakat kapunk s ráadásul még az évi növénytermésünktől is elesünk, míg magunk termelte magvaknál e kellemetlenséget elháríthatjuk.

A gyümölcsstermeléssel sem állunk olyan fokon, mint a hogy országunk gyümölcsstermelésre is szerencsés éghajlata és fekvése ezt megengedné. Bár ha figyelemmel kísér-

jük az Alföld nagyobb városait, azt látjuk, hogy a gyümölcsstermelés terén igen nagy a haladás, de ha tekintetbe vesszük, hogy Magyarországnak éghajlata a gyümölcsstermelésre nagyon megfelelő s az ország szerencsés fekvésénél s jó vasuti összeköttetésénél fogva a gyümölcs-terményt könnyű külországokba szállítani s ott értékesíteni: még sokkal többet tehetnénk, mint amit eddig tettünk, főleg s első sorban a gazdaságok belterületein. Csodálatos a gazdák e tekintetben való tartózkodása.

Ha végig nézünk pl. az Alföld fástalan, kopár tanyáin, elszorul a lelkünk s akaratlanul is önmagunktól kérdezzük: miért nincsenek a tanyák legalább ott, ahol az eke nem turja a földet, a ház körül, gyümölcsfával beültetve? Pedig ez ma, mikor a kész, szép erőteljes oltványt ingyen adják jóformán a kis fáradságon kívül semmi áldozatába sem kerülne a gazdának. A gyümölcsfára tett kis fáradságot pedig nagyon meghálálná a gondozásba vett fa, mert el látná a házat, gyereknépet egészséges, friss gyümölcsöccsel, sőt a feleslegest eladva néha-néha még a konyhát is kisegitené. A tanyát értékben emelné. A metszésekor lehulló gallyak s az öregségben elpusztult fa pedig tüzelő-anyagul szolgálna s nem volnának utalva a szalma tüzelésére és így nem kevesbbitenénk a föld éltető elemét: a trágyát. Nem is szólva arról, hogy a fa a tanyát széppé, kellemessé, részben tűzmentessé is teszi, továbbá nyáron át úgy embernek, mint állatnak a nap perzselő heve ellen jóleső árnyékot ad.

De nemcsak a tanyákat, hanem az eddig hasznavehetetlen területeket, árkokat, partokat is ültessük be gyümölcsfával, ha az altalaj megfelelőnek ígérkezik.

Sok ezer hold föld fekszik hasznávéttelenül, kihasználatlanul széles hazánkban, sőt az Alföldön is, ahol csak a szél hajtja az

ördögszekerét s legfeljebb csak birkalegelőül szolgál. Ha nincs költségünk ezeket a parlagon lévő területeket már előre felnevelt kész oltványokkal befásítani, akkor a területet is vad gyümölcsfával ültessük be s ha majd megnőnek, úgy oltjuk át ezeket nemes gyümölcs-féleségekkel. Ne riadjunk vissza, hogy így soká élvezhetjük a fa termését, mert így sokkal hamarabb érünk célhoz, mintha csak az akaratnál maradunk.

Hogy gyümölcsstermelésünk nem tud a kívánt fokra emelkedni, ennek részben az az oka, hogy itt is a tultermeléstől félünk, holott egy-két gyümölcsfaj kivételével a belszükségletet sem tudjuk fedezni.

Egyelőre még ne féljünk a tulterméstől. Ha például Kecskeméten barack éréskor könnyedén el tudnak szállítani naponként 40—50 vagon barackot, miért nem tudnánk más gyümölcsből is? Legyen bármilyen nagy termésünk is, ha a kereskedelem iránt csak egy csepp érzékünk van, nagyon könnyen tudhatunk terményünkön.

A gyümölcs, a mint tudjuk, olyan kitűnő élelmi-cikk és annyiféle képen feldolgozható, hogy annak értékesítésétől nem szabad félnünk. Hiszen a magyar ember közmondása az, hogy: Ne féljünk attól, ami van, hanem attól, ami nincs.

N. J.

Vegyések.

— Ünnepegy a kath. templomban. E hó 20-án ülte XIII. Leó pápa trónra lépésének 25. éves évfordulóját. Ebből az alkalmából volt háladó isteni tisztelet a templomban, melyen az iskolás gyermekeken kívül a kath. hivek is nagy számmal vettek részt.

— Vasuti menetrendünk bajai. Az államvasutak üzletvezetősége nagyon előzé-

keny volt ez évben Csongrád vármegye és Sentes, mint viczinális vasuttulajdonosok iránt. Felhivta őket, hogy a nyári menetrend megállapításához küldjenek ki egy-egy megbízottat az itteni forgalmi érdekek képviselésére. A kiküldetést sürgősnek jelezte ugyan az igazgatóság, de határidőhöz nem kötötte és a két megkeresett fél sietett is — értekezleten állapítva meg a kívánalmakat — a felhívásnak rögtönösen megfelelni, sőt a szentes-vásárhelyi vasuti érdekelttség annyira előrelátó volt, hogy értesítette rögtön az államvasutak igazgatóságát, miszerint az érdekelttség kiküldötte f. hó 17-én Budapesten lesz. A megyei érdekelttség és Sentes város kiküldöttei tényleg meg is jelentek folyó hó 17-én az igazgatóságnál, nagyobb nyomaték okáért hozzájuk csatlakozott az épp akkor Budapestban időzött Csató Zsigmond dr. főispán is, azonban nagy meglepetésükre arról értesültek, hogy a nyári menetrendet az igazgatóság már megállapította és fel is terjesztette jóváhagyás végett a kereskedelemügyi miniszterhez. Az a felterjesztett menetrend hoz ugyan némi változást, négy vonattal úgy a szentes-szolnoki, mint a szolnok-szentesi viszonylatban talán 16—18 percnyi menetidő változással a mi vonalainkra is; ezek a változások azonban nem e vidék érdekében állítottak be, hanem kizárólag a fővonalon történt menet időváltozások következményei, miket a csatlakozások lehetősége tett elkerülhetetlenné. Szerencsére az új menetrendtervezetet a miniszter még nem hagyta jóvá és így — ha a két vasuti érdekelttség most már sürgősen közvetlenül hozzá fordul, kérni a mi vidékünk forgalmi, kereskedelmi és gazdasági érdekeinek a megállapításnál való figyelembevételét, — talán még célt érhetünk, bár kevés, vagy semmi kilátás nincs rá, hogy mindenben célt érjünk. Ugy a vármegye, mint Sentes város, a felterjesztést már el küldték a miniszterhez.

A kísértések közepette oda-oda borult kicsiny szobája falán függő egyetlen szűz anya képe elé, tőle kért oltalmat, erőt, segítséget. S mintha a szent kép ilyenkor bizalommal tekintett volna alá az előtte térdelő asszonyra, s mint ha csak mondani akarta volna: leányom! bizzál csak én bennem és ne félj, mert a míg bennem bízol, megvédek én, nem lesz semmi bántódásod.

Igen, míg a szeplőtlen Isten anyjához fordult segélyért, ellent is tudott állani a csápítások különféle nemeinek, s megmaradt a maga szegénységében, de becsületességében is.

Lassan-lassan azonban megmérgezték szívét, lelkét a hizelgők mézes-mázos szavai és beszédei felébreszték benne a fényes igéretet a hiúságot és a tetszeni vágyást.

Mind ritkábban járogatott az Isten házába, a szent misére.

Pedig, a ki az Istenről megfélemedezik, azt a jó Isten is elhagyja.

Nemének gyengesége felülkerekedett benne. Asszony volt ő is, hitt a mézes szavaknak, ígéreteknek, elvakította a szemét a selyem, a bársony, elvette eszét a kecségető jólét, a szegénység reá vitte: . . . elesett, elbukott . . .

Az első bukás után jön a többi. A ki a bűn lejtőjén az első lépést megcselekedte, a második, a harmadik egész könnyedén, magától jön, mert csak az első lépés nehéz.

Rossz hire kezdett a faluban terjedni. Eleinte kételkedve, fejszóvalással vették, akik ismerték, de később a tapasztalat igazat adott a szállongó hirnek.

A becsületesebbek kerülgették a társaságát, pedig nem egy volt közülük, ki szána-

TÁRCZA.

— A „Mindszenti Lap“ eredeti tárczája. —

FALUSI TÖRTÉNET.

Özvegy asszony volt; hét évig tartott házasságukból egy gügyögni-gagyogni kezdő, két éves kis leánykája maradt.

Az anyát is, meg a leánykát is Marisnak nevezték.

Fiatalon maradt özvegy. Még nem volt 26 éves, midőn urát egy alig pár napig tartó, hűtséből eredt betegség a sirba vitte. Egy esztendő leforgása alatt eltemette édes apját, édes anyját és szeretett éltepárját. Mikor kis vagyonkájukat pénzzé tette, az orvos, patika, és a temetési költségeket kifizette, éppen anyija maradt, hogy elutazhatott rajta ura szüleinek távolabb eső falujába.

Elment hozzájuk, fölkereste őket, hogy segítsenek rajta, ámde ura mostohája, ipának második felesége, mostoha volt ő hozzá is. Még csak be sem eresztették a házba. Egész magányosan állott a világba kis árvájával. Mit tegyen, mihez kezdjen? Bizalmát az özvegyek és árvák irtalmas atyjába, a jó Istenbe helyezte, meg a munkabíró fiatal két kezébe.

Zsellérségbe volt kénytelen menni, egy kicsinyke szobába huzta meg magát kis leányával együtt. Eljárogatott minden felé, ahová csak hitták, napszámba kapálni, mosni. Két keze mnnkájával tartotta fent magát.

Mikor reggelenként megkondukt a falu templomának szent misére hívó harangja, kezébe vette kapcsos ima könyvét, karjára füzte olvasóját és elindult a szentegyházba.

Ott aztán kitértá szívét, lelkét, bánatát,

keservét Istenének, s midőn mise végével az ájtatos hívő nép eloszlott, oda borult a templomban felállított Istenanya szobrának lábaihoz s két kezét imára kulcsolva, könyvelt szemekkel keresett nála menedéket, a szűz anyától kérte az élet bajai és keservei közepette enyhébb vigaszt.

Nem egyszer találta az egyházfi a szeplőtlen Istenanya oláira előtt keserves könyhullatás között, arcza borulva s figyelmeztetni kellett, hogy keljen fel, hagyja el már az Isten házát, mert itt az idő, be kell zárni az ajtókat.

Szívében lelki vigasszal hagyta ilyenkor a szent helyet, erőt s kiartást meritve az élet nehéz küzdelmeihez.

Mig így Istenfélően élt, szerényesen bár, de napról-napra meg volt a betevő falat kenyere, a házbér is csak meg került, meg ruhára is csak jutott.

Egy volt a veszte. A mi másnál előny, az ő neki veszte volt, hogy szép volt, feltűnően szép volt. Aki csak meglátta magas, karcsu termetét, a kaczkias menyecs késen hátrakötött piros keszkenő alól, kikandikáló barna hajfürtöket, rövid ingujjas gömböjű karjait, a ki belenézett bogár fekete szeméibe, az elszédült a teremtő e remek alkotásának látásától.

Élettől, egészségtől duzadó kívánatos piros pozsgás menyecske volt. Bomlott is utána a falu legénysége, meg a kaputos ifju uraknak is szálkát ütött szemükbe a szépsége.

Kerülgették is erősen, ígérgettek neki eget, földet, selymet, bársonyt, mint a hogy szerencsét próbálni szoktak az ilyen magukra hagyott szegény özvegyekkel.

— Kinevezés. Fentartással közöljük egyes lapok abbéli híré, hogy Dr. Tergina Gyufa kir. tanácsos és Csongrádmegye tanfelügyelője a győri kerület főigazgatójává neveztetnék ki. Örvidenénk, ha a hír megvalósulna s gratulálnánk a szép kintüntetéshez.

— Gyűlés. Folyó hó 24-én a vármegyei közigazgatási bizottság Szentesen rendes havi ülését fogja tartani.

— A nagypincze. Nap-nap után veszt kiterjedtségéből e célját vesztett épület. Még rövid idő, s a munkások csákánya eltünteti ezen — talán községünkben — utolsó emléket a régi dézsma világnak. A kikerült anyagot iskolaépítésre akarja felhasználni a község. Azonban csalódás ért bennünket, mert a nagypincze harmad-negyedrendű téglából volt építve, elsőrendű vakolattal, mely a rossz téglákat kompakt egészszé tartotta össze. De azért póttéglának be fog a nyert anyag válni.

— Tisza vizmagassága. A sok eső felduzzasztotta a öreg Tiszát, s van remény, hogy magasabb vizet kapunk, mint volt az utolsó évtizedben. Nem ezt akarjuk mi újságot, mert egy kis vízáradás előttünk közönyös dolog. Hanem ezzel felszínre kívánjuk vetni azt az eszmét, hogy a község mozgassa az uradalomnál, — mindkettő érdekelve van — hogy a révnél az ártér áthidalásáról közösen t. i. község és uradalom — a vármegye részéről akadály nincs — elmélkedjenek. Szentesen az összekötő hid épül, a szentesi ártéri hidra ott nem leend a hid elkészültével szükség, e hid nekünk legkönnyebb szerrel megszerezhető. Hát ébren legyünk, ne hogy a harmatot mások verjék el orrunk elől.

— Tanügy. E hó 15-én kezdtek a főszolgabírói hivatalban a kihallgatást azon fegyelmi ügyben, mit — miként lapunkban is említve volt — három külterületi tanító kért önmaga ellen. A kihallgatás közbejött akadályok miatt felfüggesztett.

kozva tekintett a szerencsétlen asszonyra, mert komolyan gondolkozott már a felől, hogy feleségül vegye, de „szóbeli asszonyt csak nem vehetnek el . . .

A feslett élet azonban megtermi a maga gyümölcsét, arczának rózsái eltűntek, a pir helyett sápadtság tölti be, napról-napra fogyott, hervadt, s midőn a pohár csordultig felt, egy átdorbézolt hét alatt belehalt, éppen annyi ideje maradt, hogy papot hívasson, Istenével kibékülve lehelte ki lelkét.

A hiúság, az élnivágyás megásta korai sirját, megölte a bűn.

A temetést végző pap utolsó imaszavai hangzanak, s göröngyök tompa dübörgése hallatszik, melyeket jámbor szokás szerint a végtisztességre megjelent hívők vetnek a sirba, a koporsóra, s a kis három éves Maris ott áll a sir szélén, közönyösen, egykedvűen néz bele abba a sirba, a hol az ő édes anyja, az a bűnös szép asszony fekszik; nem tudja, nem érti, hogy ő most már kétszeresen árva, se apja, se anyja.

— Gyere piczi leányom, szólal meg mögötte egy férfihang s a kicsike ijedten néz hátra arra az erőteljes, de jóságos arcu bácsira.

— Leszek én az apád helyett apád, anyád helyett ápolód, nevelőd — s karjaiba veszi a kis árvát és így viszi hazáig.

Otthon aztán két köny cseppet törült ki szeméből az az erős ember, mert hát szerette szívéből-lelkéből azt az asszonyt, míg becsületes volt, míg nem volt romlott a szíve, a vére, az a rossz gonosz vére.

Csak egyet rebegnek ajkai:

— Istenem! légy bűnös lelkének irgalmas!

F. Gy.

— Szabadságolás. Humay Nándor megrongált egészségének helyreállítása végett orvosa javaslatára hat heti szabadságot kért. Kérelme a kir. tantelügyelőséghez terjesztett.

— Pernaajder. Pernaajder alatt értjük az olyan gonosz lelkű embert, ki rosiban törő a fejét, azonban a kivitelhez nincs bátorsága, félti a bőrét. Községünkben folyó hó 21-én este egy helyben feladott levelet kézbesített a pósta özv. Kohn Adolfnének. E levélben egy pernaajder rémséges fenyegetés közben felszólítja Kóhnnét, hogy ablakába készítsen ki 30 forintot. Nagy érdeklődéssel várták a pénzért jelentkezőt, de biz' annak inába szállt a bátorsága, s nem jelent meg a 3 darab vörös hasu bankó felvételére. A levél íróját a csendőrség nyomozza.

— Kitüntetett cselédek. A földművelésügyi miniszter Bereczki Tóbiás mindszenti és Berényi József mágocsi lakos cselédeknek, egy helyen több évig töltött hűséges szolgálatukért és becsületességükért 100—100 korona készpénzt és elismerő oklevelet adományozott.

— Lúdlópás. Gyönyörű 4 ludja volt Bereczki Sándorné helybeli ujosztás-utczai lakosnak, melyeket magnak hagyott meg. Már a tojást is elkezdték a derék baromfiak, midőn folyó hó 17-én éjjel valami kötérelvaló gazember mind a négyet ellopta. A nyomozásban gyakorlott rendőreinknek eddig nem sikerült még csak a nyomába sem akadni a lúdbetyárnak.

— Törvényhatósági munkásközvetítő. Tasnady Imre volt várm. aljegyző, jelenleg csongrádi főszolgabíró helyett, a földművelésügyi miniszter Györy Antal várm. aljegyzőt nevezte ki központi munkásközvetítőül.

— Itélet. A szegvári rablógyilkost: Salánki Istvánt, a szegedi esküdtbiróság 3 napi tárgyalás után 15 évi fegyházra ítélte.

— Apaállat vizsgálat. A tiszántuli járás területén lévő községekben a köztenyésztésre szánt bika, kos és kan vizsgálatok határidejét a járási főszolgabíró a következő sorrendben tűzte ki: Mindszent községben márczius hó 4-én, Szegvár községben márczius hó 5-én, Teés és Fábán-Sebestyén községben márczius hó 8-án, Mágocs községben márczius hó 11-én és Derekegyháza községben márczius hó 13-án. Megjegyeztetik, hogy ezen határidőkig a tulajdonosok megvizsgálendő állataikat kötelesek a községi előjárásnál előjegyeztetni. A közönség tájékozása céljából fölemlítjük, hogy a ki igazolvánnyal el nem látott apaállatot másnak tenyésztési célokra átenged, vagy aki ily állatot másnemű állatokkal együtt közös legelőre hajt; valamint az, a ki köztenyésztési célokra szánt apaállatját vizsgálat végett a kitűzött határidőben, — daczára annak, hogy megvizsgálattatás végett az előjárásnál előjegyeztetett, — elfogadható ok nélkül elő nem vezeti; s végül azon anya állat tulajdonos, a ki másnak tenyészizgolvánnyal el nem látott apaállatját köztenyésztésre használja: kihágást követ el, s 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetetik.

— Öngyikosság. Német Imre fábán-sebestyeni gazdának Gyömöri Imre nevű 19 éves bérese folyó hó 16-án az istálló padlásán, egy kötőfékre fölakasztotta magát. Mire észrevették már halott volt. Öngyikossági tettét valószínűleg azért követte el, mert

gazdájának egy zár alatt lévő szobájába az ablakon keresztül behatolt, s ott gyermekes rendtelenséget követett el, melyért számíthatott büntetésre. Tehát jobban félt a büntetés-től, mint a haláltól.

— Közgyűlés. A mindszenti rom. kath. II-ik temetkezési egyesület múlt vasárnap tartotta évi rendes közgyűlését. Az egyesület 1899. évi márczius 17-én kezdett működni és ez időtől 237 tagját temettetett el, egyenkint 100 korona temetési költséggel. E szerint temetési költségül összesen 27.000 koronát fizetett ki. Az 1901. év bevétele 3281 korona 46 fillér volt, kiadása pedig 2835 korona 84 fillér. Ehhez hozzá adva 4669 korona 64 fillér takarékbetét és 1116 korona kint lévő követelés, az egyesület pénz-vagyona 6231 kor. 26 fillér. Az egyesület vagyonát képező ingatlan és ingóságok értéke 740 korona, mellyel együtt az egyesület összes vagyona 6971 korona 26 fillér.

— Ármentesítő társulati gyűlés. A körös-tisza-marosi ármentesítő társulat központi választmánya hétfőn, f. hó 17-én Vársárhelyen ülést tartott Kovács Sebestyén Aladár elnökle alatt. A választmányi ülés első sorban is gróf Károlyi Tibor társulati elnöknek súlyos betegsége miatt történt lemondását vette általános sajnálkozás mellett tudomásul s jegyzőkönyvileg hálás köszönetét fejezte ki a gróf iránt, ki a társulatnak megalakulása óta, majdnem két évtizeden át nagy érdemű elnöke volt s a társulat érdekében sokat fáradozott. Helye az őszi közgyűlésen fog betölteni. — Az üresedésben levő két mérnöki állásra 23 okleveles mérnök pályázó közül Bencs Gyula műegyetemi tanársegédet és Wimmer Sándor turkevei városi mérnököt választották meg. — A társulat függő adóságainak fedezésére a közgyűlés által megszavazott 700 ezer koronás kölcsön tárgyában a választmány elfogadta a Magyar Földhitelintézet ajánlatát, mely szerint ez a kölcsönt 93.5 árfolyammal, ötven évi 4.75 százalék törlesztés mellett adja. A választmány még több folyó ügyet intézett el.

— Tömörkény parcelláz. Mig Békésmegye községei előljárnak a parcellázásban, t. i. vesznek nagy uradalmakat és azokat felosztják a lakosok közt 10—20 holdakban, addig Csongrádmegyében csak Mindszent és Tömörkény községek azok, a melyek ezt a jó példát megértették és követni tudják. Mindszent a Pallavicini uradalomtól már kapott néhány száz holdat, Tömörkény szintén a nemes örgróftól most kért 559 öreg hold szántó földet örök áron s dr. Csató Zsigmond főispán támogatása folytán ez az adás-vétel létesülni is fog bizonyára, mert a főispán nagy rokonszenvel támogatja a tömörkényiek kérelmét a nemes örgrófnál, a ki szintén szereti ezt a derék, igyekvő népet. A tömörkényi előjárás így oly birtokhoz jutna, amelynek jövedelme évi 5000 forint lenne, holott a vételár kamatai csak 2500 forintot tennének ki, megjegyzendő lévén, hogy a birtok vételénél kikötnék szabályrendeletileg a képviselő-testület tagjai, hogy ebből az 559 holdból csakis tömörkényi lakos bérelhet 1—5 10—20 holdanként. Egy bérlő sem kapna többet, hadd jusson a kissebb gazdáknak is, nem úgy mint másutt, a hol egy gazda bérel 200—300 holdat a község földjéből — többinek pedig semmi sem jut.

— Kisért a sztrájk. H.-M.-Vásárhelyen — mint a „Vásárhely és Vidéke“ írja — az ács- és kőmíves-segédék e hó 17-én népes gyűlést tartottak. A gyűlés tárgya volt a munkaidő és fizetés szabályozása. Követelik: 1. A munkaidő leszállítását 12 órára, vagyis a munka reggel 6 órakor kezdődjön, s este 6 órakor végződjön, fél óra reggel, egy óra déli szünettel, mely szünetekre óradíj nem fizetendő. 2. A napdíj szerinti fizetés eltörlését, s helyette az óradíj szerinti fizetést. 3. Az óradíj minimumának megállapítását. 4. A szakmány- és csoport-munka eltörlését. A kérdés már most az, hogy a békéltető bizottság tud-e megállapodásra jutni. Miként a fent idézett lapársunk írja, bármint üssön is ki a dolog, a segédék mindenre el vannak készülve.

— A hálás férj a következő bizonyítványt írta, melyet t. olvasóinknak ezenél megismételünk. Mélyen tisztelt Müller ur! (Budapest, V., Kálmán-utca 42/H. O.) Nőm, ki 13 éves korától reuma- és főfájásban szenvedett, a kegyed által feltalált páratlan és megfizethetlen dupla elektromos veres kereszt R. B. 86967. készülék által teljesen felépült, miért is fogadja hálás köszönetemet. Károlyfalva, 1902. évi február 2-án Hambek Valent.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos
Weisz Ignác.

EGY JÓ HÁZBÓL VALÓ FIU
tanoncznak
a helybeli nyomdában felvétetik.

SZŐLŐOLTVÁNYOK

szokvány minőségben.

A legkiválóbb 42 bor- és csemegafajokban, fajtisztán, teljes jótállással.

Élőkerítés

Gleditschia csemeték és magvak.

Uradalmaknak és községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriási tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolnak át.

Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre. — Ára: 6 ft.

DIÓCSEMETÉK. Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban, az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fénynyomatu főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve kéri küldeni, mely nincsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Czim:

„Érmelléki első szőlőoltvány-telep“
Nagy Gábor Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

20—14

Előkelő bevásárlási források:

Új! Aranyozó, melylyel mindenki azonnal moshatóan újra aranyozhat: tükör- és képkertek, szobrok, virágasztal, templomcsillagok stb. — Egy üveg ec-cel 80 Kr., 1 literes üveg 1.50, 1/4 literes nagy üveg 3 lrt. — Sport-czikkék, gyermek játékszerek, háztartási- és ebédő asztal-kellékek utazás- és beteg-pólishoz való tárgyak felől nagy, képes árjegyzéket bérmentve küld.

KERTÉSZ TÓDOR Budapest, IV., Kristóf tér.

BUTOROK a leggyorsabbtól a legfinomabb kivitelig legjutányosabban kaphatók úgy készpénzért, mint részletfizetésre

Ehrentreu és Fuchs Testvérek-nél
Budapest, VI., Teréz-körút 8. (Andrássy-út közepében.)
Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

NÖTHLING VILMOS magkereskedőnél
Budapest, Calvin-tér 9.
kaphatók a legjobb gazdasági, konyhakereti, vetemény- és virágmagvak. *
* Árjegyzék ingyen és bérmentve. *

Kerjük csak **Neustein Fülöp** czuk-hashajtó-piruláit, melyek évek óta kitűnőeknek bizonyultak és előkelő orvosok által könnyű hashajtó- és feloldó-szerű ajánlatnak. — Egy doboz (15 pirula) 30 fillér.
Minden gyógyszerárban kapható.
Neustein-féle gyógyszerár, Bécs, I., Plankengasse 6.

Dupla villanydelejes kereszt vagy csillag, R. B. 86967. sz. Gyógyít mellelt: köszvény, reuma, asthma (nehéz lélegzés), álmatlanság, fülzúgás, nehéz halás, epilepsia, idegesség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migren, tehetetlenség, influenza, valamint minden idegbetegségnél. Azon beteg, aki 86967. sz. készülékem által legkebbebb 45 nap alatt meg nem gyógyul, azonnal visszakérja a pénzt, anélkül már semmi sem használ, ott kérem az en készülőket megvizsgálni, meg vagyok győződve készülékem biztos hatásáról.
A kis készülék 4 kor. A nagy készülék 6 kor.
Könnyebb betegségeknek ideg- és fejfájásnak alkalmas, alkalmazandó minden esetben.
A központi elárusítóhely szerkü d utóvettel vagy elleges fizetés-el a be- és külföldi részére:
MÜLLER ALBERT BUDAPEST, Vadasz-utca 42/H. O.
Kálmán-utca 42/H. O.

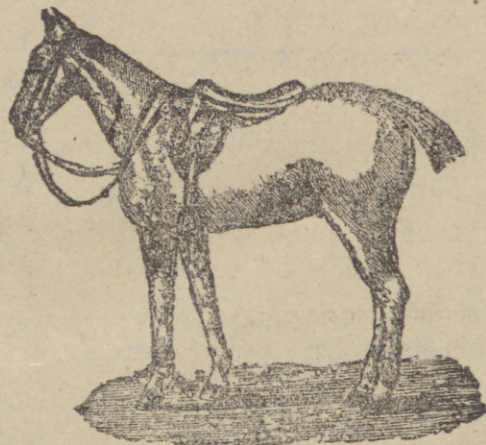
DEHMAL KÁROLY
zongoragyáros
kizárólag kitűnő kalföldi gyártmányok raktára és kölcsönző-intézet
Budapest, IV., Károly-körút 20.

Magyar festék, kence- és lakkgyár
KRAYER E. és Társai
— özsef főherceg udvari szállítója,
a magyar államvasutak és más nagy vállalatok szállítója
BUDAPEST, V., VÁCZI-ÚT 6. SZÁM.

Remek kivitelű képes levelező-lapok

E HÉT FOLYAMÁN ÉRKEZNEK.

PÁRTOLJUK A HELYI IPART!

Van szerencsém a gazdaközönség szives tudomására hozni, miszerint Mindszenten, saját házamban

szijgyártó üzletemet

ujjonan rendeztem be, s készletben tartok: igás- és hintó szerszámokat; javításokat pedig az eddiginél féláron pontosan és gyorsan eszközölök.

Készítek új szerszámot öreg szerszámért csekély ráfizetés mellett. — Továbbá raktáron tartok s jutányosan árusítok bőrtisztító kenőcsöt és lagot.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

FALÁBU JÓZSEF
szijgyártó.

Egy jó házból való fiu
* * * tanoncznak felvétetik.

PÁRTOLJUK A HELYI IPART!

Nyomatott Weisz Ignác könyvnyomdájában Mindszenten.